

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona,
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.
Nyílttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intendőek.
Előfizetési pénzek és reklamációk,
Feigl Gyula
kiadó címére küldendőek.

XXIII. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ERNŐ.

2. szám.

Városi közgyűlés.

Az új esztendőben első gyűlését tartotta folyó hó 8-án Köszeg szab. kir. város képviselő-testülete. A multat elparentáltak kevés szóval, csekély kegyelettel. Kár is lett volna szót vesztegetni reá. Eredményekben, a lokális érdekek előmozdításában nagyon silány eredményeket produkáló esztendő tünnt a semmiségbe.

A jövő év, a mostani sokkal biztatóbb. A régi eszméknek megvalósítását célozza. Eléggé jelentékeny dolgokról van szó. A polgármester röviden vázolta az idej munkaprogramját. Szerepel ebben a főgimnázium létesítésének ügye, a közutak rendezése, a közvilágítás kérdése és az erdőri szakiskola. E program kapcsán felállították az elvet, hogy legelőször azon kérdések oldandók meg, a melyekért a város angazsálta magát. Természetes. Mert mit ér az, ha újabb és újabb eszmékkel ülünk elő és semmit sem tudunk megvalósítani! Ha örökké tervezünk és Pató Pálként mi sem végzünk.

Sokat várunk, nagyon sokat az új esztendőtől. Olyan dolgok megvalósításáról van szó, melyek gyökerén érintik érdekeinket, jövőndő fejlődésünket.

Nagyon össze kell tartanunk, erősen kell dolgoznunk, hogy valóban boldog legyen az újév.

A városi közgyűlésről következő tudósításunk szól. Köszeg szab. kir. város képviselő-testülete folyó hó 8-án közgyűlést tartott Sissovics Miklós dr. polgármester elnöklésével.

Jelen voltak a gyűlésen a következő képviselők:

Waisbecker János, Szova Ferenc, Fuchs János, Baics Mihály, Eitner János, Jagits Antal, Mohr Vilmos, Schönbauer József, Miske Kálmán báró, Szemző Sándor dr., Schreiner János, Róth Sándor, Gintner Mikály, Karner Vilmos, Maitz József, Schlapfer Pál, Kincs István, Lauringer Ferenc, Kemény Ignác dr., Freyberger Sándor, Perkovits Ferenc, Molnár Béda, Frankl Bernát, Paller András, Mázy Engelbert dr., Eitner Gusztáv, Mederl János, Huszár Mihály, Martinkovits Mátyás, Kováts István dr., Továbbá Augustz János városi jegyző, Köszegi József rendőrkapitány, Hegedüs János dr. tiszti ügyész és Törzs István erdőmester.

A polgármester megnyitva az ülést, az elsőt az újévben, megemlékezik a mult évről s lerrózza a kegyelet adóját két elhunyt városi képviselő iránt. Seybold Kálmán és Horváth György volt városi képviselők emlékét jegyzőkönyvileg kéri megörökíteni, amihez a közgyűlés egyértelműleg hozzájárul.

Áttér ezután a polgármester a jövő év munkaságára. Hangsúlyozza, hogy legelőször azok a kérdések oldandók meg, melyekért a város angazsálta magát. Ide tartozik első sorban a főgimnáziumi ügye, melynek létesítése érdekében közelébb küldöttség megy a kultuszminiszterhez.

Lényeges pont a munkakörben a városi utak jó karba helyezése, ami a jövőben kevesebb anyagi áldozat mellett lesz keresztülvihető, miután a város határában alkalmas fedőanyagot fedeztek fel, ami nélkülözhetővé teszi a méreg drága bazalt kavicsot.

A villamos világítás kérdése is elintézésre vár. Egy fővárosi vállalatól legközelebb megérkezik az erre vonatkozó költségtervezet, azután szakértő közreműködésével elvégzik a helyben szükséges előmunkálatokat.

Az erdőri szakiskola ügyét a vármegye is magáévá tette s a törvényhatóság kiküldöttével közösen megy egy városi küldöttség a földművelésügyi minisz-

terhez a célból, hogy kieszközölje a Dunántultra tervezett új erdőri szakiskolának Köszegen való felállítását.

A napirend tárgyalása előtt elnöklő polgármester boldog új évet kíván a képviselő-testületnek s a tisztikar működéséhez kéri ennek támogatását.

A jegyzőkönyv hitelesítésére felkéretnek: Szemző Sándor dr., Schönbauer János, Róth Sándor, Molnár Béda és Kemény Ignác dr.

Waisbecker János három interpellációt intéz a polgármesterhez s ezt írásban is beadja. Szószertinti szövegük a következő.

1.) Mely törvény hányadik szakasza jogosítja az árvászéki elnököt és az árvászéki ügyek előadóit arra, hogy az árvászéki határozat ellenében, és dacára annak, hogy a számvevő e határozatra hivatatosan figyelmeztetett: mégis — tehát szánt szándékkal — tőrük, hogy az árvák károsuljanak! — A jegyző ur azon mentegése, hogy az árvák atya ezreket ad ki nevelésükre, azért nem helyes, mert könnyen lehet ezreket nevelésükre kiadni, ha ugyan annyi, sőt sokkal több áll e célra rendelkezésre — árvakamatok címen!

2.) Mely törvény hányadik szakasza engedi meg a polgármester urnak, hogy vasvármegye törvényhatóságát valótlanossággal téntra vesessen? (marhavásártér rendezése.)

3.) Mely törvény hányadik szakasza jogosítja a polgármester urat arra, hogy a képviselő-testülethez címzett kérvénynek a közgyűlés elé való terjesztését megtagadja. Az önkormányzat 14-ik §-ra való hivatkozása azért nem lehet érvényes, mert ő maga sem jár el a szerint és a kifogásolt közgyűlési jegyzőkönyv sincs e szakasz értelmében felszerelve.

Elnök kérli, hogy biztosan tudja-e interpelláló képviselő, hogy a polgármester felettes hatóságát valótlanossággal telrevezette.

Waisbecker János ezt bizonyosan tudja és hajlandó bizonyítani.

TARCA.

Köszeg város honvédelmi intézkedései 1848-ban.

(Folytatás és vége.)

Ezen alkalommal Nagy Károly polgármester azon ajánlatát, hogy nemzeti őryenruháját egy önkéntes felruháztatására adja; továbbá Hrabovsky Jánosnak azon ajánlatát, hogy a kiállítandó honvédek közül egyet saját költségén felruháztatni kíván, — köszönettel fogadták.

A város részéről önkéntesen kiállított honvédeknek névsora:

Handler János 18 éves, kőműves. Kanovits Fridolin 20 éves, tanuló. Matl Károly 18 éves, ács. Stöckert Henrik 23 éves, pamlagos (Temesvárról). Karner Pál 24 éves, könyvkötő (Budáról). Fleischhacker Lajos 24 éves, mészáros (Sopronból). Marton Sándor 18 éves, városi őrnök, Fröhvirth József 25 éves, ács, Zvaller János 21 éves, szőlőműves, Neuvirth Ignác 24 éves, kocsis, Kappel Samu 22 éves, szőlőműves, Imre József 25 éves, szolga (F.-Eörről), Landwehr Ferenc 25 éves, asztalos (Würzburgból), Weiman Imre 21 éves, asztalos (Rohoncraól), Majovski Jakab 27 éves, aranyműves (Esztergomból), Strommer Rudolf 22 éves, borbély (Budáról), Bischof Pál 19 éves, asztalos, Reichenstädter Antal 28 éves, borbély (N.-Szebenből), Gődör József 25 éves, szabó, Guttman János 19 éves, szőlőműves, Johánski János 24 éves, téglavető, Musser Károly 19 éves, tanuló, Zierman György 24 éves, ács, Kaáncz Ferenc 31 éves, szőlőműves. Grill József 25 éves, szolga (N.-Zsidányból), Kühn Károly 18 éves, asztalos, Eckschmidt Károly 23

éves, kovács (Munkácsról), John Pál 27 éves, urodalmi őrnök (Gyömről), Bauer János 26 éves, harangöntő (Nürnbergről), Mauer János 18 éves, kőműves, Dobler Mihály 23 éves, tanuló, Kollerics János 22 éves, deák, Schatzl János 20 éves, deák, Zettel József 30 éves, kocsis (Pörgölinből), Kasper Samu 42 éves, téglavető, Böröczky János 25 éves, fuvaros, Artner József 21 éves, szőlőműves, Weigl József 22 éves, szőlőműves, Gamauf József 20 éves, szőlőműves, Paar Pál 20 éves, szolga (H.-Zsidányból), Reichard Oszkár v. képviselő mint hadnagy hadseregbe lépett be, de nem tudni a német vagy a magyar hadseregbe.

Ezen önkéntes honvédeket szeptember hó 30-án Szombathelyre szállították és néhány nap mulva a Porosz herceg nevet viselő ezred első zászlóaljához besorozták, innen pedig október hó 30-án hazabocsátották Handler János, Karner Pál, Marton Sándor, Fröhvirth József, Neuvirth Ignác, Landwehr Ferenc, Gődör József, Kaáncz Ferenc, Grill József, Kühn Károly, Eckschmidt Károly, Bauer János, Kasper Samu, Böröczky János, Artner József, Gamauf József s Paar Pált a katonai parancsnokság 1849. évi február hó 8-án Sopronba szállította;

Matl Károly, Zvaller János, Majovski Jakab, Johánski János, Musser Károly, Zierman György, Dobler Mihály, Schatzl János, tovább szolgáltak a honvéd seregnek;

Fleischhacker Lajos, Reichenstädter Antal az osztórák sereghez mentek át.

Maurer János meghalt.

Az idegen származású önkéntes honvédeknek soráról feljegyzést nem találtam.

Békássy Imre kormánybiztos szeptember hó 28-án jelent meg a város képviselő-testületének színe előtt, hogy gróf Batthány Lajos miniszterelnök a honvédsereg

szaporítására, a népfelkelés szervezésére vonatkozó rendelkezésnek fogantatást szerezzen.

Békássy Imre a képviselő-testület előtt kijelentette, hogy szegény hazánk árva sorsra jutván, egyrésztől egészen elhagyatva, másrésztől pedig az ellenség által megtámadva van. Az ellenség oda len rabol s gyilkol mindent, ami útjában van, elpusztít, magával elhord és a legártatlanabb csecsemőket is vad dühösségének áldozatjaivá teszi.

Édes hazánk tehát saját szülöttjeinek megmentő karai után esedek, mihez képest, miután gróf Batthányi Lajos miniszterelnöknek szeptember hó 12-én 9762. szám alatt kibocsátott rendelet szerint 97 honvéd, — a népesség arányához képest minden 127 lélek után két ujoncot számítva — esik e városra: azon 97 katonai ujonc számából levonván a már kiállított 40 önkéntest, még 57 ujonc kiállítására a város közönségét felhívta.

A közgyűlés mindenekelőtt a kormánybiztos urnak bizadalmat szavazott meg; azután kijelenté, hogy a kivánt ujoncokat annál szivesebben állítja ki, mivel az ellenség hazánkat „vad dühösségével marcangolja és sem személy sem nagyon biztonságot nem kímélve, mindent pusztít és kíméletlenül kivégez”. Elhatározza tehát, hogy a városra még eső 57 ujoncot a 19, 20, 21, 22 éves ifjakból kiállítja sorshuzás útján olykép, hogy a kik 1-58. számig a legkisebbet huzzák, katonai szolgálatra köteleztetnek. A helyettesítés is meg van engedve, de a helyettesítendő szabad, azaz katonai szolgálatra köteles ne legyen.

A sorshuzást október hó 9-én tartották meg a miniszterelnöktől kiadott utasítás értelmében.

A kiállítandó 57 honvédújoncnak egy csákó, egy tábori süveg, egy köpeny-, nadrág-, mellény-, egy pár topánka-, két pár fehér ruha-, egy pár keztyű-, egy kenyérzsakkal való felszerelésére 4000 pirt. kölcsönt

ugyanekkor Párizsban azt a titkot pattantják, ki, hogy a németek hatalmas császára is belékerült a szerelem varázskörébe s a világot mozgó politikai küzdelmek tusája közben titkos találgatás jár a ránevezte legveszedelmesebb helyre — Párizsba. Ahová hosszú évek diplomáciai furtaingya, mesterkedése nem tudta megnyitni az utat, bujkáló ösvényt talált számára a szerelem s a császár szerelmes diák módjára be-beoson a gallusok nagy városába egy-egy édes pásztoróra. A pikáns hírt a Cri de Paris pattantotta ki újévi meglepetésként olvasói számára. Még csak nem is kertet a francia újság, nyíltan feltárja az érdekes regény részleteit a szereplők neveivel együtt. S akármilyen hihetetlenül is hangzik, hogy a minta császár, a páratlan térj és utólráhetetlen apa kalandokat keres, a módot, amely szerint cáfolják a hírt, inkább megerősítésnek vehetjük, mint cáfolatnak. A szerelmi történet hősnője egy kis színésznő, egy államilag szubvencionált párizsi színház tagja. Neve: Sorel Cecilia, akinek nevét nem most emlegetik először államfő nevével kapcsolatban. Ugyanez a Sorel Cecilia látta vendégül Faure Felixet. közvetlenül a néhai elnökhála előtt. Nála lett rosszul a francia köztársaság egykori elnöke s az ő lakásáról szállították haza az Elyséebe, ahol aztán elszüvedett. Hogy a német császárról világgá kürtölt pletykát egészen komolyan veszik Párizsban, az is mutatja, hogy a többi lapok cáfolatokat közölnek azt irván, hogy megtörtént ugyan a szajnámenti metropolisban egy német tiszt, de az nem volt a német császár, bárha nagyon hasonlít II. Vilmoshoz. Egy másik párizsi újság, a Femina, hivatkozva a Cri de Paris cikkére, egész sor reprodukcióban mutatja be Sorel Ceciliát, anélkül azonban, hogy ő maga egyetlen szóval megemlékezne a német császárról. Mint érdekes dolgot meg lehet említeni még, hogy a kis színésznő azóta, hogy a Cri de Paris szenzációja világgá repült, nagy csomo levelet kap egyre-másra lelkes gall hazafiaktól, akik nem kívánnak kevesebbet a szerencsés kisasszonytól, mint hogy koronás barátjától szerezzék vissza Franciaországnak Elzászt és Lotharingiát. A revanche nagy eszméjének tehát ma egy kis párizsi színésznő a letéteményese.

Közgazdaság.

§ A tűzvédelem és tűzkárbiztosítás. Azon óhaj, hogy a tűzkárbiztosító társaságok törvényileg a tűzvédelem költségeihez való hozzájárulásra köteleztesse, oly régi, mint maga a tűzoltó intézmény, és annak jogossága annyira megokolt és általánosan elismert, hogy igazán csodálatra méltó, hogy a „Tűzkárbiztosítás kérdése” törvényhozásilag már régen rendezve nincsen.

Az osztrák tartományokban pl. már 20 éves törvények vannak, melyek arra kötelezik a tűzkárbiztosító társaságokat, hogy a biztosítási díjából eredő bruttó (nyers) bevételeik 2%-át évente a tűzoltó intézmény költségeihez hozzájáruljanak; nálunk azonban csak a községek vannak törvényileg arra kötelezve, hogy a tűzoltó intézmény költségeit fedezzék.

Hogy ezen törvényvel szemben is, hogy viselkednek, különösen a kis községek — az köztudomású. — Egyszerűen kijelentik, hogy ezen célra nincs pénzük, s ezzel vége!

Ennek dacára azonban, hála Istennek! Magyarországon is alakultak tűzoltó testületek ezer száma és a tűzoltás szervezve lett, hogy szükség esetén ezen veszedelmes elem ellen eredményesen védekezhessünk.

És ezen szervezett segítség a tűzveszélyben, mely eddig a lakosság megadóztatásából tartotta fenn magát, leginkább a tűzbiztosító társaságok hasznát szolgálja, melyek azonban a tűzoltó intézmény óriási fenntartási költségeihez semmivel sem járulnak hozzá, mert az az egész 20 korona összegű alamizsna, mely egy tűzoltó testületnek kolduló levelére kivételesen adatik, csak nem nevezhető költség hozzájárulásnak.

Mindazon lépések ellenben, melyek eddig egy helyes tüzrendészeti törvény meghozására irányultak, a melyek a tűzbiztosító társaságokat — mint a Monarchia másik felében — arra kötelezték volna, hogy a tűzoltó intézmény költségeihez évente egy bizonyos összeggel hozzájáruljanak, eredménytelenek maradtak, mert a tűzbiztosító-intézetek fejei, kik féltették a kövér osztalékjukat, a törvényjavaslatot már csirájában el tudták fojtani, ami nekik annál könnyebb, mert majdnem mindnyájan tagjai a törvényhozásnak.

A lakosság azonban nem képes viselni az összes terheket s miután a tűzkárbiztosító társaságok egy bizonyos összegű segítsérről hallani sem akarnak, így az egész tűzoltó-intézményt az enyészett veszélye fenyegeti és tényleg a felszóló tűzoltó-testületek száma jelentékenyen fölülmulja az alakuló testületek számát. — Mi legyen ennek a vége?

A mai modern tűzoltó szivattyúk és egyéb szerek gondozása s kezelése szakavatott kezeket kíván; a gyakorlatlan kezekben elvesztik értéküket.

Az így keletkező körülmények tehát még rosszabbak, mint akkor voltak, midőn még egyszerű kézi fecskendők léteztek, melyekkel természetesen a vén asszonyok is tudtak bánni.

A helyzet tehát, melybe a mi előrehaladott tűzvédelmünk jutott, nagyon válságos és ezen sajnálatra méltó viszonyok elhárítására az egyedüli eszköz az volna, hogy a tűzkárbiztosító társaságok a tűzvédelem költségeinek fedezéséhez hozzájáruljanak; vagy a mi még jobb: a biztosítási intézmény államossítása.

Azért tehát ne csodálkozzunk, ha a tűzoltóságnak egyes belátó férfai az önségélyhez folyamodnak, hogy a teljes szétzülléstől megóvják az oly óriási farsadással és költséggel megalkotott tűzoltó intézményt, s biztosítási ügynökségeket alapítanak, hogy az így megszerzett díj jutalékokból az egyes tűzoltó testületek állandó bevételforráshoz jussanak.

A pozsonyvármegyei felső-csallóközi járás tüzrendészeti felügyelője, Ecker Sándor volt ennek az elismerésemelőtő vállalkozásnak a kezdeményezője és nem

kételkedünk, hogy a jó példa másutt is követésre fog találni s akadnak majd tűzoltó parancsnokok és parancsnokságok, kik hasonló ügynökségek alapítására és vezetésére vállalkozni fognak, a szent ügy érdekében.

Ecker Sándor ur, kinek miut tűzoltó parancsnoknak és járási tüzeltügyelőnek ezen kettős minőségében alkalma volt megismerni a vidéki tűzoltó intézmény szánalmas helyzetét, a nevezett járás területére átvette egy előkei hazai biztosító társaság képviseletét és egy korlevélben tudatja, hogy minden biztosítási szerződés után, mely nála (közvetve vagy közvetlenül) kötöttek, a díj jutalék 5%-át és pedig tűzoltási celokra, azon községnek fogja beszállítani, melyre a megkötött biztosítási szerződések vonatkoznak. Együttal tudatja azt is, hogy a biztosítási díjtétel ezáltal emelkedni nem fog — ami a tudolag, és hogy ő a főszolgabírói hivatal hiteles kimutatásban értesíteni fogja ezen beszállított biztosítási járulek összegéről, hogy a biztos ellenőrzést lehetővé tegye.

A statisztikai adatok alapul vételével eszközölt számítás szerint ezen látszólag csekély összegű 5%, a szoban forgó járás területén évente 20000 koronát téveszen ki, ha ezen szép példát a többi biztosítási ügynökségek is követik.

Ez minden esetre nem fog oly könnyen menni, mint a jó ügy érdeke megkívánja, de sikerülni kell, ha a lakosság ezt egy kötvény megújításának vagy egy biztosítási szerződés megkötésének teltelével köti ki és 2000 K barmelyik járási tüzoltóságnak oly jelentékeny összeg, melylyel annak tovább fejlesztését lehet eszközölni; s különösen tekintélyes összeg akkor, ha mint minden évi bevétel szerepel, nem pedig mint egyszer nyújtott alamizsna!

Míg hazánkban a „Biztosítás kérdése” az egyedül lehető módon megoldatni fog, addig igen sok viz lefolyik a Dunán és igen sok önkéntes testület fogja anyagi szükségét kényserítve elhatározni feloszlását, ha a fennebb leírt onsegyélyt ezt meg nem akadályozza s így az általános tűzvédelemnek kiszámíthatatlan szolgálatot nem tesz.

Idősb Groidl Gyula.

Közönség köréből.*

A *Tipka-Matits* ügyben a győri kir. ítélőtábla a következő ítéletet hozta:

2065 szám

B. 1902

O Felsége a Király nevében a győri királyi ítélőtábla

A rágalmazás vétségével vádolt *Matits* János és társai ellen folyamatra tett bünygyet, — melyben a szombathelyi kir. törvényszék 1902. évi augusztus hó 26-án 4573/90: B szám alatt ítéletet hozott, *Matits* János, *Róth* Jenő, *Freyberger* Sándor, *Perkovits* Ferenc, *Róth* Sándor, *Gintner* Mihály, *Varga* György, *Krötzl* Ferenc és *Wurst* Ferenc vádlottaknak, ugy a védőnőn bejelentett s 4690. B és 4727 B számok alatt írásban is indokolt felebbezése folytán 1902. évi december hó 12-én tartott nyilvános tettebviteli tőrtárgyaláson, melyben *Végi* Mór elnök, *Guoth* István, *Pinkovich* János, *Kail* Géza és dr. *Feichtinger* Ernő ítélőbírák vettek részt, a vád képviselőiben dr. *Vizlenczay* Imre kir. főügyész helyettes jart el. a felebbező vádlottakat dr. *Szemző* Sándor külvédő képviselte, s a jegyzőkönyvet *Csapighy* Károly tanácsjegyző vezette, a vad és védelem meghallgatása után vizsgálat alá vevő, következőleg

Ítélt:

A kir. ítélőtábla az elsőbíróság ítéletét *Matits* János, *Róth* Jenő, *Freyberger* Sándor, *Perkovits* Ferenc, *Windisch* Antal, *Róth* Sándor, *Gintner* Mihály, *Schlapter* Pál, *Varga* György, *Krötzl* Ferenc és *Wurst* Ferenc vádlottakra vonatkozó részében megváltoztatja s a nevezett vádlottakat az ellenük emelt vad és következményeinek alól fölmenti; s a bünygyi költségeket az államkincstár terhére rója.

Az ítéletnek egyéb rendelkezései érintetlenül maradnak.

Indokok:

Az elsőbíróság ítélete ellen *Matits* János, *Róth* Jenő, *Freyberger* Sándor, *Perkovits* Ferenc, *Róth* Sándor, *Gintner* Mihály, *Varga* György, *Krötzl* Ferenc és *Wurst* Ferenc vádlottak a bünyység megálapítása miatt, *Róth* Sándor, *Wurst* Ferenc, *Matits* János, *Róth* Jenő, *Perkovits* Ferenc és *Freyberger* Sándor vádlottak védője pedig a Bt. 386 §-ának 1. a.) és c.) pontja alapján a bünyőség kimondása és a vadak valódiságának mint a bünysethöz képest kizáró oknak meg nem állapítása miatt jelentették be felebbezést.

A Btk. 203 §-ának 5. pontja értelmében rágalmazás és becsületsértés esetében az állított tény, illetőleg kifejezés valódiságának bebizonyítása meg van engedve, ha a vádlott igazolja, hogy állításának célja a közérdek vagy jogos magánérdek megóvása, vagy előmozdítása volt.

Az nem vitás, s a Vasvármegye főispánjához benyújtott és a vad alapját képező kérvény egész tartalma is igazolja, hogy a vádlottak állításai Kőszeg szab. kir. város vagyoni érdekei, tehát a közérdek megóvására irányultak; kérdés tehát, hogy vádlottak való tényeket állítottak-e *Tipka* Ferenc sértett polgármesterről a vad tárgyává tett kérvényben?

A sértett polgármester felettes közigazgatási hatósága által megejtett vizsgálatról felvett, s hiteles másolatban a jelen bünyperhez N. 65. szám alatt csatolt jegyzőkönyvből kitűnik, hogy *Pecsek* József kőszegi lakos 1899. évi szeptember hó 18. nán Halper József, *Markovits* Ignác és *Krauz* József fuvarosok pedig ugyanev évi szeptember hó 20-án jelentették fel sik-

* E rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a szerkesztőség

kasztás miatt *Fáy* Ede erdőmestert a sértett polgármesterről, hogy *Fáy* Ede erdőmester ugyanev évi szeptember 23-án lemondott állásától, s hogy a sértett polgármester csak ugyanev évi szeptember hó 25-én hozott határozatával függesztette fel a nevezett erdőmestert a városnál viselt állásáról; kitűnik továbbá, hogy *Tipka* Ferenc poldármester a neki bejelentett tanuk közül *Lagler* Ferencet és *Varga* Pált ki nem hallgatta, s kitűnik végre az is, hogy *Fáy* Ede erdőmester ellen lefolytatott ügyhöz *Matits* János és vádlott társai szolgáltattak a terhelő bizonyítékokat.

Mint hogy ezek szerint *Matits* János és társai való tényeket állítottak *Tipka* Ferenc polgármesterről a vármegyei főispánhoz benyújtott kérvényükben, ezek tehát a Btk. 263. §-ának utolsó bekezdése szerint rágalmazást uem képeznek; a minthogy a vádlottaknak a való tényekre alapított az a vélemény nyilvánítása, hogy a polgármester az ügyet huzza — halasztja, és ugy látszik a bünysetbíróság kezeibe kerülendő ügyet elővülésig asztalan hevertetni óhatana, figyelemmel a sértett polgármesternek a kérdéses ügy vizsgálatául tanusított lassu eljárásra és arra az igazolt körülményre, hogy ő ebből az ügyből kifolyólag később fegyelmi hatósága hatósága által kártérítésre köteleztetett, — a vádlottaknak be nem számítható, illetve nem bünysethető: a kir. ítélőtábla az első bíróság ítéletének, ugy *Matits* János, *Róth* Jenő, *Freyberger* Sándor, *Perkovits* Ferenc, *Róth* Sándor, *Gintner* Mihály, *Varga* György és *Wurst* Ferenc felebbező vádlottakra vonatkozó, valamint a B. P. 387. §-ának utolsó bekezdése alapján a nem fellebbező *Windisch* Antal és *Schlapter* Pál vádlottakra vonatkozó részében megváltoztatja, s a most nevezett vádlottakat az ellenük emelt vad és következményeinek terhe alól a B. P. 326. §-ának 2. pontja alapján felmenti.

A bünygyi költségekre vonatkozó rendelkezés a B. P. 482. §-án alapszik.

Győr, 1902. évi december hó 12-én.

Végi Mór s. k. elnök.

Kail Géza s. k. előadó.

Nyilatkozat.

Barátaim arról értesítenek, hogy *Jambrits* Lajos városi íktató tendenciózus, hazug híreket terjeszt rólam. Tény az, hogy a szilveszteri mulatságra én rendelttem meg a kárton meghívókat s azokat *Feigl* Gyula urral 8 koronában alkudtam ki s az összeget a mulatság napján nyugta ellen át is vettem. Az estély tudvalevően deficittel végződött, melyre való tekintettel *Feigl* Gyula ur a számlát utólag 6 koronáról állította ki s mint értesültem, szóval is megmagyarázta *Jambrits*-nak, ki megjelent nála egy régebbi meghívó-számlának kiegyenlítése végett, hogy két koronát engedett a megállapított árból azért, mivel a rendezőségnek a költségekre rá kell fizetni. Ennek dacára *Jambrits* Lajos olytélé híreszteléseket bocsátott szólnak, mintha 6 korona megállapított ár helyett 8 koronát számítottam volna fel. *Jambrits* Lajos, inkorrekt híresztelése mellett, egy billiárd-játékból származó s rajtam elkövetett szóbeli sértésért négy tanu előtt tölem lovagias uton bocsánatot kért. Közben pedig rágalmaz. A legmelyebb megvetés illeti azt az embert, ki tudja, alaptalanul gázol embertársa becsületében. A fenn nevezett ur, ha még nem tudja, rá fog jönni arra, hogy az egyéni becsület olyan szentség, melyet piszkos kezekkel érinteni megtorlás nélkül nem lehet és olyan drágaság a mely nem eladó két koronáért.

Jambrits Lajos ezekért — és egyéb itt fel nem sorolható dolgokért — eljászotta a jogcimet arra, hogy vele mint lovagias ellenféllel tárgyaljak. Az ilyen embert megvetem. S ha dolgom akad vele: a bíróságnál intézem azt el. Mert elvégre a legjobb esetben sem tehetném ki magamat annak, hogy a lovagias uton való felelősségrevonás elől kitérjen azzal, hogy nyakra-főre bocsánatot kér, alattomban pedig tovább piszkolódik.

Kőszegen, 1902. január hó 8-án.

Wittinger Ernő.

Köszönet-nyilvánítás.

A számtalan részvétért, melylyel elhalmoztak bennünk szeretett megboldogult fivérünk

Klúgel Károly

elhunyta alkalmából ezután tejezzük ki mélyen érzett hálánkat.

Kőszeg, 1902. január hó 2-án.

Klúgel nővérek.

Köszönet-nyilvánítás.

A súlyos betegség után elhunyt szeretett leányom illetve nővérünk

Feigl Henrietta

temetése alkalmával az őszinte részvétnek oly sok oldalról való megnyilatkozásáért hálás köszönetet mondunk.

Kőszeg, 1903. évi január hó 10-én.

A gyászoló család.

kapható Jánosa Gyula csemege-kereskedésében Kőszegen.

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony - Pain - Expeller

egy régi kipróbált haziaszer, amely már több mint 33 év óta megbízható belső- és külső alkalmaztatik
lázcsökkentő, szesz- és meggyeseknél.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevételekor
óvatosan legyünk csakis eredeti üvegeket
dobozokban a „horgony” védjeggyel és a „Richter” véd-
jeggyel fogadjunk el. — 80 L., 1 k. 40 L. és 2 k.
árban a legtöbb gyógyszerárban kapható.
Főraktár: Török József gyógyszerésznél
Budapesten.

Richter F. A. I. és társa,
Főraktár: kir. udvari szállító,
Rudolstadt.

Nyavalyatörés.

Ki nehéz nyavalya, görcsök is más idegben szenved, kérjen röpiratot róla. Kapható ingyen és bérmentve Schwanenapotheke, Frankfurt a Main.

KWIZDA féle Korneuburgi marha táppor

Etrendi szarvasmarhák és juhok részére.
50 év óta a legtöbb istállóban használatban van étvágy — hiány a rossz emésztésnél, a tejjavításra és a tehének tejelőképességének fokozására, csontlőréséknél. — 1 doboz ára 1 korona 40 fillér, 1 1/2 doboz 70 fillér. Csak a lenni védjeggyel valódi. Kapható minden gyógyszerárban és gyógyszerkereskedésben. Főraktár: Kwizda Ferencz Izsák, és kir. osztr.-magyar, román királyi és bolgár legjelmű udvari szállító, kórházi gyógyszerész, Korneuburg, Bécs mellett.

Hirdetmény.

Van szerencsém Kőszeg város és környéke n. é. közönségének szives tudomására adni, hogy a Jellasits Ignác szállodás vezetése alatt álló

Struc - szállót,

mint üzletvezető az ő neve alatt átvettem.

Törekvésem oda irányul, hogy a m. t. vendégeknek kitűnő, izletes étellekkel s jó italokkal szolgálhassak a legolcsóbb árak mellett.

E mellett a legnagyobb gondot fordítom a szobák tisztaságára s a mennyeiben e téren több évi tapasztalatom van, abban a helyzetben vagyok, hogy a m. t. közönség igényeinek minden tekintetben megfelelhettek.

Mután még a t. közönség szives és minnél számosabb látogatását kérem, vagyok,

mély tisztelettel:

Gombás Gyula,

Jellasits Ignác üzletvezetője.

Üzletmegnyitás.

Alulírott új-zielellet értesitem Kőszeg városa és környékének m. t. közönségét, hogy 1903. január hó 1-én, várkör 485. szám alatt (Unger-féle ház)

műszerész-üzletet

nyitok, hol kerékpárok, varrógépek, 6 évi jótállással, telefon-berendezések, villamos esengő berendezések, villamos vészjelzők tűzvéssz és betörés ellen, villámhárítók, vas- és érceszterga munkák, kut- és szivattyújavítások, továbbá minden a szakmámba vágó munkák olesón számíttatnak és pontosan végeztenek.

Nagy raktár kerékpárakban, varrógépekben egy-zintén alkatrészekben.

A szakmámban bel- és külföldön szerzett tapasztalatok folytán ama kellemes helyzetben vagyok, hogy a t. közönség igényeinek minden tekintetben megfelelhettek s ezért kérem pártfogását.

Mély tisztelettel,

Kleibensturz Károly

mechanikus.

Legismertebb és legjobb
valódi francia konyak
Louis de Salignac & Co.
cégtől.

Cognac.

Kizárólagos főraktár
Kőszeg és környékére:

Waisbecker Ede utóda
Schaar József
fűszer-, csomag- és bor-kereskedésében
Kőszegen.

Hartmann-féle

GYÖNGY-KÉKITŐ-KIVONAT

a legjobb. Egyedüli gyárosok

Hartmann H. fia és társa Bécs.

Kőszegen kapható Schaar Józsefnél.

Vigyázat a védjegyre és a háromszögű üvegekre.

Feigl Gyula

könyvnyomdász

Kőszegen, Várkör 81. sz.

Elvállal mindennemű nyomdász munkákat, kívánatra:

egyszerűbb, vagy díszesebb

kiállításban

a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivatala a

„KŐSZEG ÉS VIDÉKE“

című lapnak, hol **hirdetéseik** a legjutányosabb áron felvétenek.